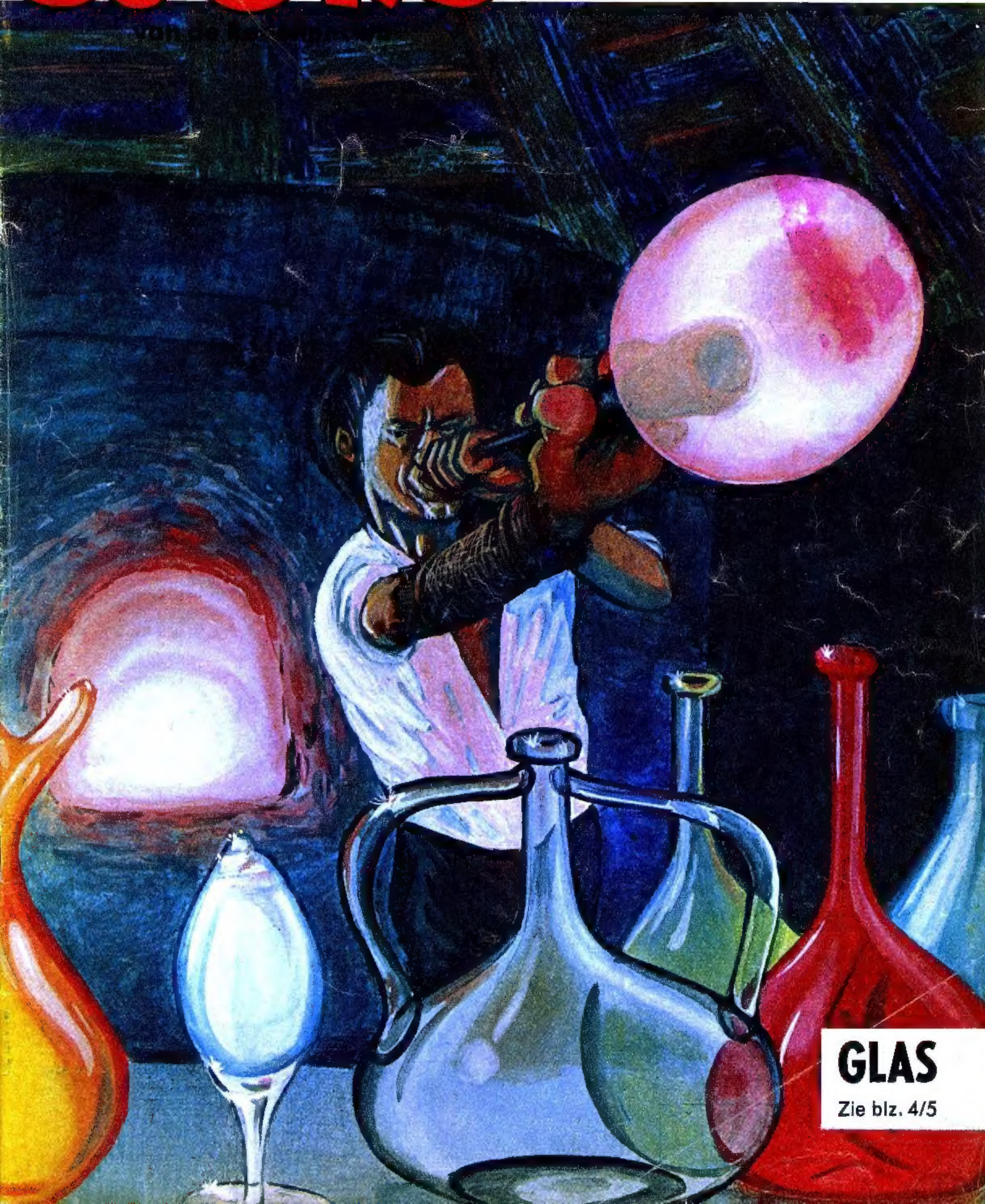
SJORS

15 APRIL 1967
VERSCHIJNT
WEKELIJKS
Nr. 15

VAN ALLES WAT

BIJ DE VOORPLAAT

Glasblazers zijn ware duivelskunstenaars. Uit de gloeiend hete hel van de wanoven, waarin een mengsel van zand, kalk en soda (of potas) bij een temperatuur van vijftienhonderd graden Celsius omgesmolten wordt tot bijna vloeibaar glas, plukken ze met hun blaaspijp een klont van het taai-elastische materiaal en vormen dit om tot een doorzichtig, glanzend gebruiks- of siervoorwerp, het eindresultaat van een serie handelingen die snel achtereen moeten gebeuren en stuk voor stuk van vakmanschap getuigen. Meer over glas en glasblazen lees je op bladzijde 4-5. Een nieuwe stripfiguur met wie je deze week kennismaakt, is oom Douwe. Hij staat op de bladzijde hiernaast. In onze sterrenserie deze week plaatjes van Claude François, Dave Berry en The Overlanders.

NIEUWE ZEGELS

Het is nog een beetje vroeg, maar we vermelden het vast; dan kunnen de liefhebbers er rekening mee houden. Ter gelegenheid van de internationale postzegeltentoonstelling Amphilex te Amsterdam geeft de Nederlandse P.T.T. van 8 tot en met 21 mei aanstaande drie bijzondere frankeerzegels uit. De verkoop geschiedt alleen na afgifte van een deel van het toegangsbewijs voor de tentoonstelling. De zegels vertonen reprodukties van zegels die in 1852, 1864 en 1867 zijn uitgegeven. Ontwerper is de heer A. Verhoeven in Den Haag.

NIEUWE LOTUS

Dit is het nieuwste produkt van de Engelse Lotusfabrieken, de Lotus Europa. De wagen is tot stand gekomen in samenwerking met de Franse fabriek Renault, die de motor (een opgevoerde R-16-motor) en de versnellingsbak heeft gemaakt. De carrosserie bestaat uit plastic, dat met glasvezel is versterkt. De motor bevindt zich onmiddellijk achter de zitplaatsen, voor de achteras. Achter de motor is bagageruimte, evenals voorin. De motor telt vier cilinders en het vermogen bedraagt 82 pk. De wagen is alleen bestemd voor de Europese markt, vandaar zijn naam. De opvallende stroomlijn is het resultaat van uitvoerige proeven in de windtunnel.

RAAR MAAR WAAR

Twintig jaar geleden werd er ergens in Amerika een bokswedstrijd georganiseerd tussen twee robots. De robots waren ontworpen en gebouwd door geleerden die weleens wilden weten hoe de stalen mannen zouden reageren op krachtige stoten. Nadat de beide robots elkaar enkele minuten met hun vuisten bewerkt hadden, ontploften ze allebei op hetzelfde ogenblik. Van de twee vreemde boksers bleef niet meer over dan een hoop verkoold metaal. Nee, geef ons Archie dan maar, die kan wél tegen een stootje!

Kort geleden ontvingen de belastingautoriteiten van de stad New York een brief van een man die schreef dat hij vier jaar geleden een onjuiste opgave had gedaan van zijn inkomen. Hij had toen enkele honderden dollars minder opgegeven dan hij in werkelijkheid had verdiend. Sinds die tijd, bekende de man, had hij 's nachts geen oog meer dichtgedaan, waarschijnlijk uit wroeging. In de brief zat een biljet van vijfentwintig dollar en in een P.S. stond vermeld: „Als blijkt dat ik nog steeds niet kan slapen, stuur ik u volgende week de rest." Of de slapeloze belastingontduiker nog meer geld heeft gestort, vermeldt de historie niet.

„Sjors, kun je me een groot plezier doen? Ik ben een bewonderaar van Dave Berry en Claude François. Ik vind ze allebei geweldig. Kunt u van deze twee zangers een fotootje plaatsen? Ik zou er heel blij mee zijn."
Tot zover een briefje dat we ontvingen van Fred Wiegmans uit Beverwijk. Ja ziet, Fred, we voldoen onmiddellijk aan je verzoek. Hierbij foto's van je geliefde sterren.

OOM DOUWE

BEOC
HMMM, PRACHTIGE HERFST! IDEAAL WEER OM WAT HOUT TE HAKKEN.

WEL, MET EEN BEETJE GOEDE WIL BEN IK OVER EEN UURTJE KLAAR.

TJAK
TJAK

WOEM

VERHIP! WAAR IS MIJN BIJL?

O, DAAAG, OOM DOUWE!
?!

WAT IS ER, OOM? HEEFT U MOEI-LIJKHEDEN?
TJA... EIGENLIJK HOORT AAN DEZE STEEL EEN BIJL TE ZITTEN, MAAR WAAR DIE NU IS...?

GEZIEN DE PLAATS WAAR U NU STAAT, IS DE ENIG MOGELIJKE BAAN VAN UW VLIEGENDE BIJL: RICHTING TUIN BUURMAN...

HOUTHAKKEN... MIJN BIJL... VERDWENEN... MISSCHIEN... EH...
O, JA, UW BIJL. ZEKER, DEZE KANT UIT, ALSTUBLIEFT.

NATUURLIJK KRIJGT U UW RECHTMATIG EIGENDOM TERUG.
O, BE-DANKT...
MAAR WAT IS HIER GE-BEURD?!

ZITTEN WE BUITEN TE ETEN... BOEM... IN DE SOEPTERRINE. DAT WORDT BETALEN, DOUWE!
DAT IS EEN KNAL VAN EEN DINER GEWORDEN!
SNIF
SNIF
SNIF
18

GLAS

Het is bijna niet te geloven, maar toch, al die glazen voorwerpen waarmee wij ons in ons dagelijkse leven omringen, zoals jampotjes, flessen, drinkglazen, glazen kralen, die zo helder en doorzichtig zijn, dat alleen de schittering, de kleur en vertekende vormen van wat zich achter dat glas bevindt, ons in staat stellen het te zien, ontstaan uit niets anders dan zand, kalk, soda en nog iets. Wat dat „iets" is, laten de glasmakers geheimzinnig in het midden, want dit is het hele geheim van de helderheid en de glans van hun produkt. Over de ontdekking van dit geheim en de geschiedenis van het glas ligt al een laag stof van vele eeuwen.

Waren het vroeger de Venetianen en de Duitsers, die zich een grote naam verwierven met hun glasprodukten, sinds het midden van de vorige eeuw kan ook Nederland bogen op een glasproduktie met wereldvermaardheid. De Koninklijke Nederlandse Glasfabriek te Leerdam en de Kristalunie te Maastricht ontvangen opdrachten uit alle landen van de wereld tot het vervaardigen van glasserviezen en bijzondere glazen voorwerpen, de zogenaamde unica. Dat deze waardering niet overdreven is, kun je met eigen ogen zien in het Nationaal Glasmuseum te Leerdam, waar voorwerpen staan uitgestald, die bijna oogverblindend zijn van vormgeving, helderheid en schittering. Het is daar vooral het kristal dat de aandacht trekt en dat door zijn bijzondere samenstelling uit zilverzand, potas en menie zo helder en schitterend is, dat het een regen van vonken om zich heen schijnt te strooien.

De glasblazer werkt niet alleen met kleurloos glas. Hij heeft een arsenaal van chemische middelen en technieken tot zijn beschikking om het glas een bijzondere kleur te geven. Koper geeft het glas een rode tint, kobalt een blauwe, ongezuiverd glas wordt groenachtig of bruin. Oude, gekleurde glasscherven kunnen na verhitting weer dienen om kleurige vlammen op een vaas te toveren. Lood kan gebruikt worden om kristal een bijzonder hoge glans en helderheid te geven. Heeft de glasblazer zijn werk gedaan, dan zorgt de koeloven voor een gelijkmatige afkoeling van het voorwerp. Is dit eenmaal gebeurd, dan zijn er nog tal van bewerkingen mogelijk. Het glas kan geslepen worden op een snel draaiende metalen schijf, het kan gegraveerd worden met een diamantnaald, het kan gezandstraald worden of geëtst met fluorwaterstof.

Reeds Anna Roemers Visscher, die in de zeventiende eeuw leefde, genoot grote bekendheid om haar glasgravures. De hedendaagse graveurs hoeven wat dat betreft nauwelijks voor haar onder te doen. Met griezelige nauwkeurigheid krassen ze met een diamantnaald puntjes en lijntjes in het harde en gladde glas.

Zandstralen levert een heel bijzonder effect op. Met een dunne waslaag wordt eerst het gedeelte dat men niet wenst te bewerken, beschermd tegen het scherpe zand. Zo is het mogelijk allerlei figuren af te beelden in het glas, dat door de inwerking van het zand, dat er met kracht tegenaan

De bekende ontwerper Copier is de geestelijke vader van deze vredesbokaal, die na de bevrijding is uitgereikt aan koningin Wilhelmina en sir Winston Churchill. De uitgebeelde spreuk luidt: Vriheyt en is om gheen ghelt te coop. (Foto Nationaal Glasmuseum)

Gegraveerde bokaal met een voorstelling van de godin Diana op jacht, naar een ontwerp van W. Heesen. De verschillende onderdelen van de bokaal zijn afzonderlijk geblazen en naderhand aaneengevoegd. (Foto Nationaal Glasmuseum)

gespoten wordt, er uit gaat zien als matglas.

Ook bij het etsen van glas past men de techniek toe van het afdekken van bepaalde gedeelten met een waslaag. De overige gedeelten worden door inwerking van fluorwaterstof diep uitgebeten. Kenmerkend voor deze techniek is het ruwe, maar toch doorzichtige oppervlak van het bewerkte glas.

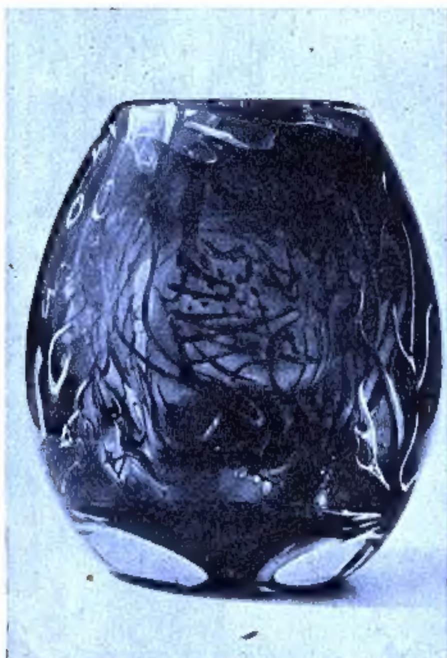
Voor ieder die een leuke verzameling flessen wil aanleggen om tentoon te stellen in een vensterbank of in een open kast is het interessant er bij de aanschaf op te letten of op de fles een naad te zien is. In dat geval is de fles namelijk afkomstig uit een glaspers, die machinaal flessen in grote hoeveelheden produceert. Bij handwerk ontbreekt deze naad en de fles is bijna altijd ietwat scheef.

Zoals bij zovele ambachten staan bij het vervaardigen van glas de Egyptenaren aan de bakermat van deze techniek. Zij maakten al drieduizend jaar voor Christus glazen kralen, pullen en bekers. Het glasblazen kenden zij nog niet. De uitvinding hiervan wordt vaak toegeschreven aan de Feniciërs. De bewoners van het oude Nijlland maakten een kern van klei, waaromheen het glas gevormd werd.

Op het gebied van glasblazen hebben vooral de Venetianen grote roem verworven. In de periode van het begin van de dertiende tot aan de zeventiende eeuw werden de produkten van de dogenstad steeds meer volmaakt. Later werden de Venetianen overvleugeld door de Duitsers, die echter lange tijd naar hun voorbeeld bleven werken.

Een glasblazer aan het werk. Hij is bezig met het maken van een schaal. Door de blaaspijp voortdurend te draaien krijgt het glas de ronde, platte vorm. Er moet vlug gewerkt worden, want de nog hete massa koelt snel af. Heeft de schaal de gewenste vorm bereikt, dan knipt de glasblazer hem los van de blaaspijp boven een bak, gevuld met zachte as, waar de schaal veilig in neer kan vallen. (Foto N.V. Koninklijke Nederlandse Glasfabriek Leerdam)

Een unicum, ontworpen door Copier met binnenversiering van luchtbellen in het glas. Dit effect werd bereikt dank zij een hoge technische vaardigheid. De vaas bestaat uit verschillende over elkaar gevormde en geblazen glaslagen. (Foto Nationaal Glasmuseum)

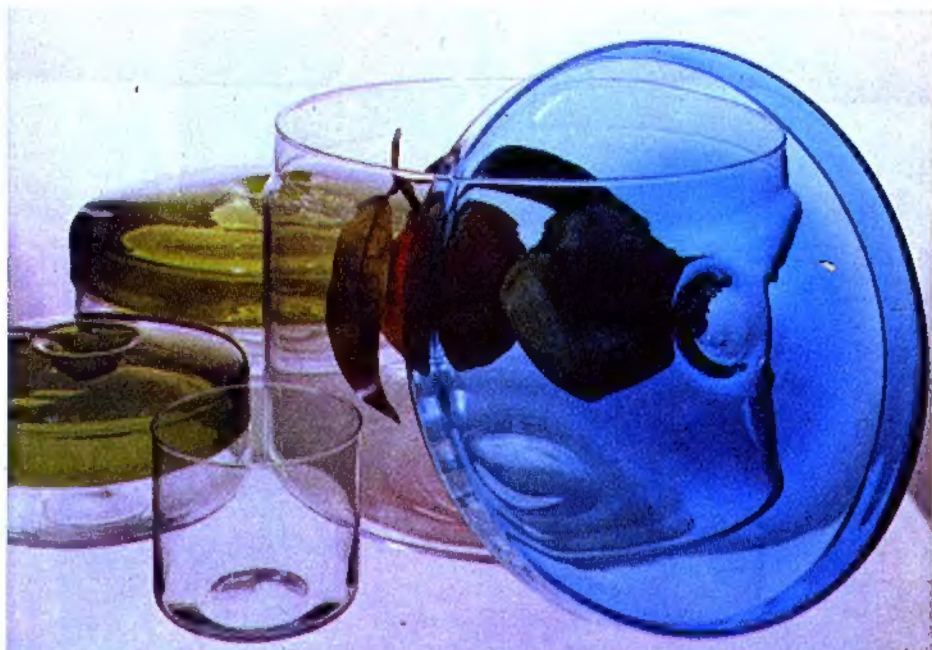

Foto N.V. Koninklijke Nederlandse Glasfabriek Leerdam.

LANCE BARTONS AVONTUREN

DE BANNELING

BARTON EN ROSS ZIJN OP HET EILAND TIPAO GEVANGEN GENOMEN DOOR EEN GEHEIMZINNIGE BENDE KIKVORSMANNEN. SIMONE MORGAN EN JOE SPINDT SLAGEN ERIN ZICH SCHUIL TE HOUDEN VOOR DE BENDE. INTUSSEN IS ER EEN MARINE-VLIEGTUIG BOVEN HET EILAND VERSCHENEN.

ZULLEN ZE ONS ZIEN? BAH, UITGEREKEND NU BEGINT HET TE PLENZEN. KIJK, ZE LANDEN OP HET STRAND!

WE MOETEN RISKEREN ONTDEKT TE WORDEN DOOR DE KIKVORSMANNEN EN NAAR HET STRAND GAAN.

10

TERWIJL SIMONE EN JOE NAAR HET STRAND RENNEN, MERKEN ZE DAT ER EEN STORM KOMT OPZETTEN.

HET TOESTEL SCHEERT OVER HET EILAND.

WAT EEN NOODWEER! ALS JE HET MIJ VRAAGT, IS DAT SCHIP MET MAN EN MUIS VERGAAN IN PRECIES ZO'N STORM.

ALS WE EVEN LAGER VLIEGEN, OVERKOMT ONS HETZELFDE!

DE REGEN HEEFT INTUSSEN HET VUUR, DAT BARTON EN DE ANDEREN HADDEN AANGELEGD, GEBLUST EN ALLE SPOREN UITGEWIST.

HET IS HET WRAK VAN DE ALCONA. GEEN TWIJFEL MOGELIJK. HET LIJKT EROP, DAT DE HELE BOEL ONTPLOFT IS.

NERGENS OP HET STRAND EEN TEKEN VAN LEVEN TE BESPEUREN. ALS ER OVERLEVENDEN GEWEEST ZIJN, MOETEN ZE ONS HEBBEN OPGEMERKT. HET IS ONMOGELIJK OM DE KIST NU OP HET STRAND TE ZETTEN.

LATEN WE TERUGGAAN. ER VALT HIER NIETS MEER TE DOEN.

DE PILOTEN ZIEN DE GEHEIMZINNIGE ANTENNE, DIE LANGZAAM WEER IN DE KRATER VERDWIJNT, NIET. . .

INTUSSEN . . .

VOORTMAKEN! ALS DIE KIKKERS ONS IN DE GATEN KRIJGEN, IS ALLE MOEITE VOOR NIETS GEWEEST.

LOOP MAAR VAST VOORUIT, JOE!

DAAR IS HET STRAND! NU. . . DONDERS, ZE LANDEN NIET!

MAAR . . . DAT MAG NIET!

VAN NIMMORAC

TEKST EN TEKENINGEN: [signature]

ARTHUR

DE SLOTENMAKER IS NU GEVONDEN, MAAR HET MOEILIJKSTE KOMT NOG.
IK GEEF ME OVER, MAAR STA ME TOE DIT VAT TE VERLATEN.
NATUURLIJK, VRIEND. IK ZAL JE HEUS GEEN KWAAD DOEN.

MAAR ALS U AAN ONZE KANT STAAT, WAAROM VERDEDIGDE U DAN DAT RIJTUIG?
EEN GERECHTELIJKE DWALING! DE ZOON VAN DE HERTOG MAAKTE ME WIJS, DAT JULLIE BANDIETEN WAREN.

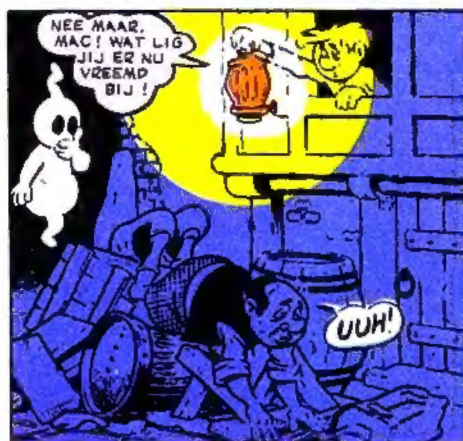
DE BANDIET, DE ONVERLAAT, DE ZOON VAN EEN VADER DIE BIJ ONS ZWAAR IN HET KRIJT STAAT!
!
KALM, MACSLOT, DAAR WIL IK JUIST EEN EIND AAN MAKEN.

HET SPOOKJE LEGT UIT, WAAROM HIJ HEM NODIG HEEFT. MACSLOT WIL NU MAAR AL TE GRAAG ZIJN MEDEWERKING VERLENEN.
BRAVO. IK HEB MIJN GEREEDSCHAP AL BIJ ME. MAAR GEEN LAWAAI. NIEMAND MAG ONS HOREN.

BING
BANG
TOK
?
?
?
?
?
JE ZOU HAAST ZEGGEN, DAT ER IETS VIEL.

NEE MAAR, MAC! WAT LIG JIJ ER NU VREEMD BIJ!
UUH!

DIE MACSLOT IS ANDERS ALTIJD ZO STILLETJES. WAT ZOU HIJ NU BUITEN DOEN? IK BEN NIET NIEUWSGIERIG, MAAR TOCH...

EEN BEETJE OPSCHIETEN, HOOR, EN ... SSST!
JA, IK WIL NIET, DAT IEDEREEN WEET DAT IK...
HEE, MAC, WAAR GA JE EIGENLIJK NAAR TOE?

WAT? HIJ!...
EEN VRIEND VAN MIJ. JA, IK HEB ZO WAT KENNISSEN IN DE GEESTENWERELD...
KOM, MIJN VADER WACHT.

IK BEN NIET NIEUWSGIERIG, ZOALS JE WEET, MAAR IK GA TOCH WEL MET JE MEE.
GOED, ALS HET DAN MAAR SNEL GEBEURT. HET IS AL LAAT GENOEG.

JA, DE HERTOG IS NIET ZO ERG ZUINIG OP ZIJN SCHULDEISERS.
NEE, WE GAAN NIET DOOR DE POORT, WANT DAAR ZAL WEL EEN MIJNENVELD LIGGEN.
??

ER ZIT DUS NIETS ANDERS OP DAN OVER DE MUUR HEEN!

HET SPOOKJE ZONDER VREES

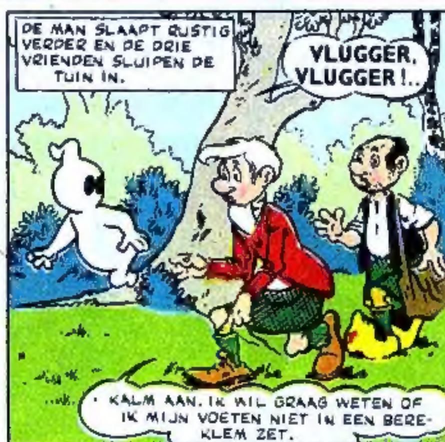

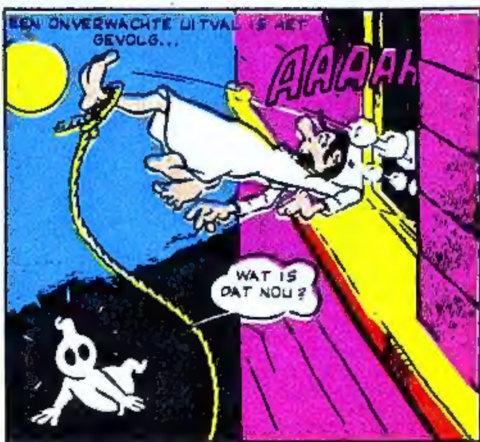

de Prins en de Bedelaar

DOORDAT EDWARD IN EEN GESPREK WAS GEWIKKELD, HAD HIJ VAN HET EXPERIMENT VAN HENDON NIETS GEMERKT, MAAR TOEN HIJ DE MAN OP DE STOEL ZAG ZITTEN, HERKENDE HIJ HEM DIRECT
RAAK HEM NIET AAN! HIJ HEEFT HET VOLSTE RECHT OM TE GAAN ZITTEN!

DAARNA MAAKTE HIJ ALLE AANWEZIGEN DUIDELIJK DAT MILES HENDON ZIJN TROUWE DIENAAR WAS, DIE HEM BIJGESTAAN EN MENIGMAAL GERED HAD. DOOR ZIJN BIJZONDERE VERDIENSTEN GENOOT HIJ HET VOORRECHT IN AANWEZIGHEID VAN DE KONING TE ZITTEN.
EN ZO GAUW MOGELIJK ZULLEN WIJ U ALS DE RECHTMATIGE EIGENAAR OP HENDON HALL INSTALLEREN!

ONDER DE HOGE GASTEN BEVOND ZICH EEN MAN DIE HET TAFEREELTJE, DAT ZICH VOOR ZIJN OGEN AFSPEELDE, MET STOMME VERBAZING VOLGDE. HET WAS HUGH, DE MISDADIGE BROER VAN HENDON, DIE LIJKBLEEK ZIJN ONTMASKERING ZAG NADEREN. EDWARD HERKENDE HEM EN RIEP UIT:
EN DEZE BEDRIEGER WORDT TOT NADER ORDER OPGESLOTEN!

NA DIT VOORVAL VERSCHEEN TOM CANTY WEER, DIE OP BEVEL VAN DE KONING NIET ZIJN BEDELAARSPLUNJE, MAAR EEN SMAAKVOL KLEED HAD AANGETROKKEN.
IK HEB GEHOORD DAT JE TIJDENS MIJN AFWEZIGHEID OP KONINKLIJKE WIJZE HEBT GEREGEERD. WELNU, ZODRA JE JE MOEDER EN ZUSJE GEVONDEN HEBT, ZAL IK MAATREGELEN NEMEN DAT ER VOOR HEN GEZORGD WORDT. WAT JE VADER BETREFT, HIJ WORDT BERECHT EN GESTRAFT ALS JE DAAR PRIJS OP STELT!

EN TOT DE OMSTANDERS ZEI HIJ
TOM CANTY ZAL ZIJN LEVEN LANG DE BESCHERMING VAN DE KROON GENIETEN EN IEDEREEN IS HEM EERBIED VERSCHULDIGD!
ZO EINDIGT HET VERHAAL VAN DE VREEMDE PERSOONSVERWISSELING, DIE DE TWEE HOOFDROLSPELERS IN EEN TOTAAL ANDERE WERELD DEED TERECHTKOMEN. DE REGERING VAN EDWARD VI, DIE BIJZONDER BARMHARTIG WAS, DUURDE MAAR KORT WANT DE JONGE KONING STIERF ENKELE JAREN NA ZIJN KRONING.
EINDE
H. ROTGANS

De avonturen van Susan

SUSAN WACHT IN NEW YORK TEVERGEEFS OP BERICHT VAN HAAR VADER. ZE MERKT DAT DE MENSEN BIJ WIE ZE LOGEERT ARM ZIJN EN WIL HUN NIET LANGER TOT LAST ZIJN. DAAROM GAAT ZE ALLEEN WEG...

MAAR WAAR MOET ZE HEEN ? ZE KENT TOTAAL NIEMAND IN NEW YORK !

ARME SUSAN !

NELLIE HEEFT GELIJK... ARME SUSAN ! WANT SUSAN IS OP DATZELFDE OGENBLIK HEEL ONGELUKKIG EN EENZAAM.

WAT EEN PRACHTIGE ETALAGE !

IK WOU DAT IK OOK IETS MOOIS KREEG, NET ALS DIE JONGEN !

IS ER IETS AAN DE HAND MEISJE ?

NEE, NEE, AGENT !

SUSAN LOOPT VERDER, MAAR WAARHEEN MOET ZE GAAN ? OPEENS KRIJGT ZE EEN IDEE.

PARDON, MEVROUW ! KUNT U ME ZEGGEN HOE IK IN NEVADA KOM ?

WAT ? NEVADA ? DAT IS HEEL VER HIERVANDAAN !

DAARVOOR MOET JE DE TREIN NEMEN VAN HET OOSTSTATION. JE STEEKT HIER OVER EN LOOPT DIE STRAAT UIT.

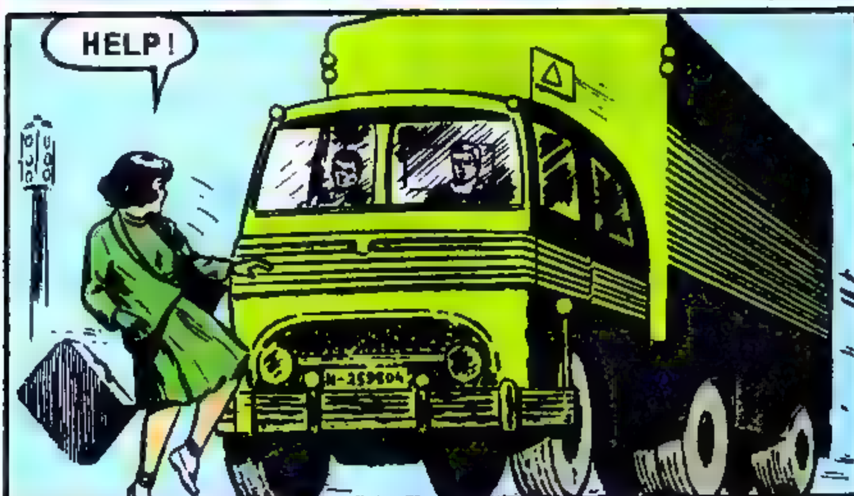
DANK U WEL MEVROUW.

WACHT EENS EVEN MEISJE !

ZE HOORT ME NIET. IK HEB DE INDRUK DAT DAT KIND ALLEEN OP DE WERELD IS.

MAAR OPEENS...
PAS OP!... PAS OP!

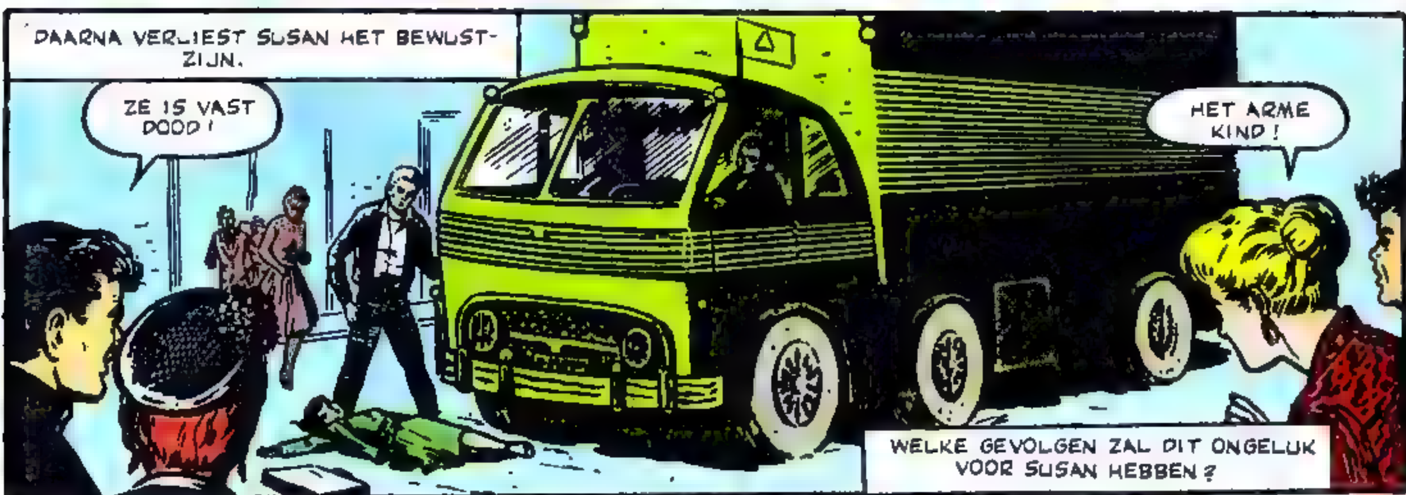

OEI!
VRESELIJK!
LIEVE HELP!

HELP!

IN EEN PAAR SECONDEN DIE AAN HET ONGELUK VOORAFGAAN, BELEEFT SUSAN IN GEDACHTEN EEN DEEL VAN HAAR JEUGD...
TOT ZIENS, KLEINTJE. WE ZULLEN ELKAAR VLUG TERUGZIEN EN DAN BLIJVEN WE BIJ ELKAAR!

ZE HERINNERT ZICH OOK HET BEZOEK VAN HAAR VOOGD, DIE HAAR NIET MAG.
JE BENT KOPPIG, HÈ? GOED, WE ZULLEN ZIEN WIE VAN ONS HET STERKSTE IS!
WAT BETEKENDEN DIE VREEMDE WOORDEN?

EN ZE DENKT AAN NELLIE EN AAN HAAR OUDERS...
WE ZIJN JE GEWELDIG DANKBAAR DAT JE ONZE DOCHTER HET LEVEN GERED HEBT, SUSAN!

DAARNA VERLIEST SUSAN HET BEWUSTZIJN.
ZE IS VAST DOOD!
HET ARME KIND!
WELKE GEVOLGEN ZAL DIT ONGELUK VOOR SUSAN HEBBEN?

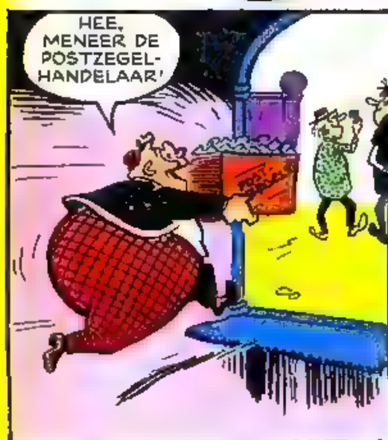
Billie Turf

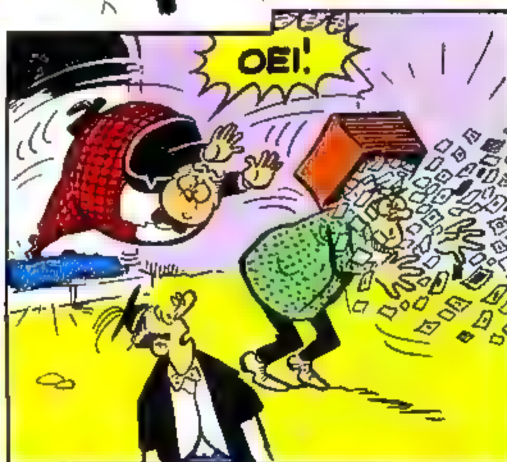
het dikste studentje ter wereld

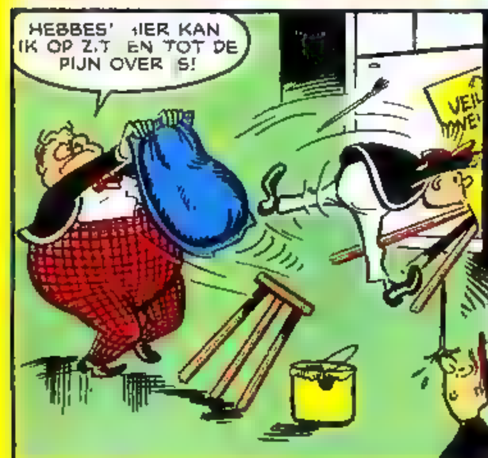

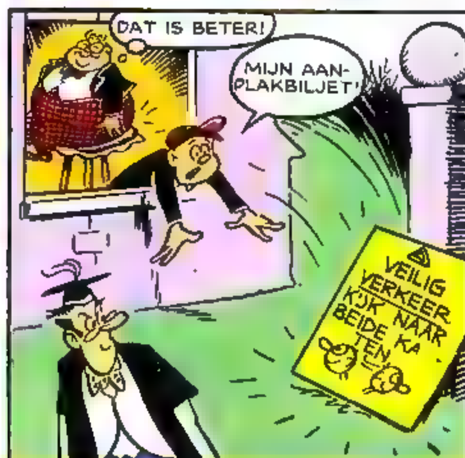

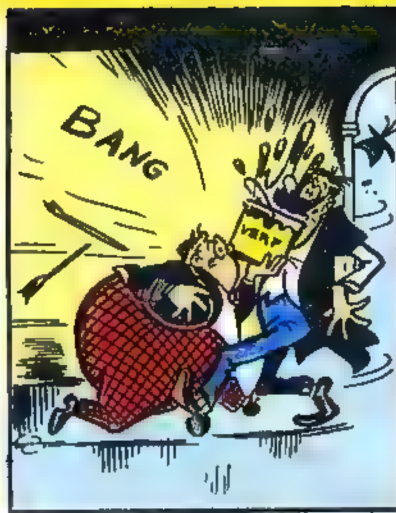

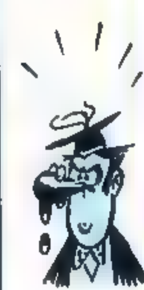

IK NEEM ZIJN VERF EN ZIJN KWASTEN MEE EN GA OOK IETS SCHILDEREN DAT GELD OPBRENGT!
VERF

BANG
VERF

VOORLOPIG HEEFT BILLIE ALLEEN MENEER KWELS NEUS GESCHILDERD!

KON JE WEER NIET UIT JE DOPPEN KIJKEN, VLEGEL? IK ZAL JE!
HELLUP!

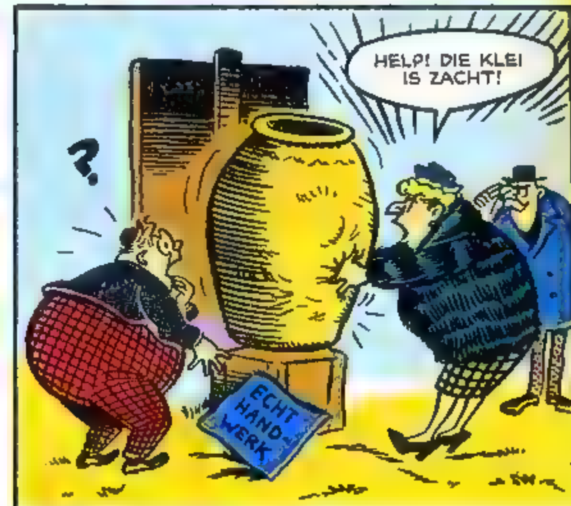

IK WIL DIT WERKSTUK OP DE MARKT VERKOPEN, MENEER. DE OPBRENGST BESTEM IK VOOR EEN GOED DOEL!
HEEL GOED, JAN! GA ZO DOOR!

IK NEEM DAT DING VAN JE OVER! HET GELD KAN IK PRIMA GEBRUIKEN!

IK ZAL ZORGEN DAT JE VOORLOPIG NIET KUNT TEGENSPARTELEN! HA, HA!
MOTOR

ZO, NU GA IK HET GAUW VERKOPEN!

DIE GROTE VAAS LIJKT ME ERG MOOI! EENS KIJKEN HOE HIJ ER VAN DICHTBIJ UITZIET!
MARKT
ECHT HANDWERK

HELP! DIE KLEI IS ZACHT!
ECHT HANDWERK

DENK JE SOMS DAT IK GELD UITGEEF VOOR ONGEBAKKEN KLEI? HOU JE ROMMEL MAAR!

BILLIE HEEFT ME MIJN VAAS AFGEPAKT VOOR IK HEM GEBAKKEN HAD!

DAAR KOMT MENEER KWEL! IK KAN DEZE VERMOMMING BETER OPHOUDEN!

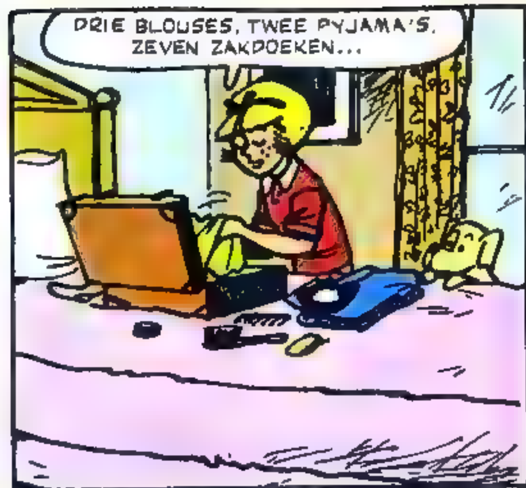

HEBT U EEN JONGEN MET EEN GROTE VAAS GEZIEN, MENEER?
LIEVE HELP, IK GELOOF DAT MENEER KWEL IETS IN DE GATEN BEGINT TE KRIJGEN! DE ENIGE OPLOSSING IS DAT IK ME SNEL UIT DE VOETEN MAAK!

The Overlanders

Deze week richten we de schijnwerper op The Overlanders, een uit Londen afkomstige groep, bestaande uit vijf man. De groep is een paar jaar geleden van start gegaan in een formatie van drie: Peter Bartholomew, Paul Friswell en Laurie Mason. Later zijn daarbij gekomen Dave Walsh en Harry Widlake. Het kwintet heeft de laatste tijd grote bekendheid gekregen en dat niet in het minst door de tournees die ze gemaakt hebben door de Verenigde Staten, Canada, Japan, Australië, de Filippijnen, Argentinië en Zuid-Afrika. Bij verschillende gelegenheden zijn ze samen opgetreden met de Beatles, Rolling Stones, Gerry and the Pacemakers en andere bekende groepen. Het aantal platen dat The Overlanders op de markt gebracht hebben is niet gering. Een paar bekende zijn: „Freight-train", „Yesterday's gone", „The leaves are falling", „Bucket to the well" en „January". Laurie Mason (piano, harmonika en zang) is geboren op 11 november 1940 in Middlesborough en was vroeger typist op een belastingkantoor; Peter H. Bartholomew, geboren 20 mei 1941 in Andover (gitaar en zang), heeft gewerkt bij een muziekuitgeverij; Harry Terence Widlake (geboren 21 april 1942 in Birmingham) komt van een filmverhuurkantoor, hij speelt basgitaar; Paul Arnold Friswell (gitaar, piano, zang) werd geboren op 18 augustus 1942 in Coventry en was eerder werkzaam bij een groothandel in kruidenierswaren; Dave Walsh tenslotte (drums, geboren 10 augustus 1947 in Birmingham) is zijn loopbaan begonnen als verzekeringsman. Manager van de groep is Harry Hammond.

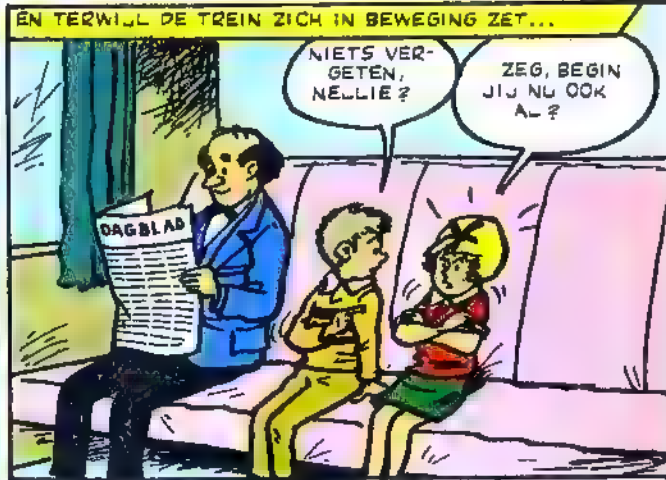

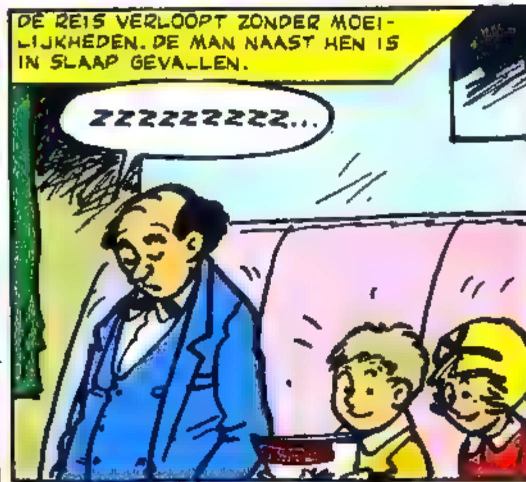
SAMEN MET HAAR NEEFJE FREDDIE GAAT NELLIE EEN PAAR WEEKJES LOGEREN BIJ TANTE LÉONIE, DIE EEN HUIS AAN ZEE HEEFT.

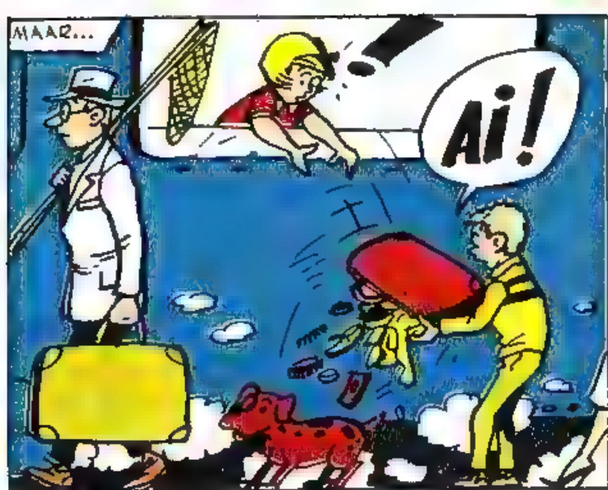

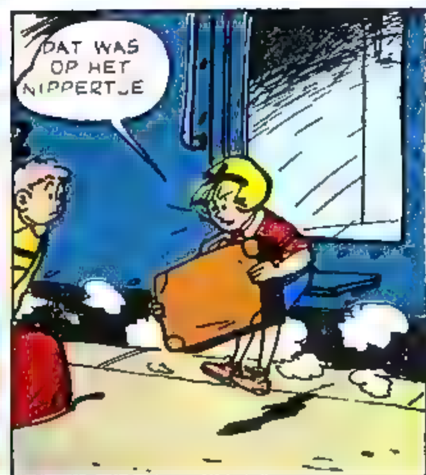

WAT DUURT DAT LANG STRAKS VAL IK OOK NOG IN SLAAP.

EINDELIJK ...
WE ZIJN ER. ALS JIJ NU DE KOFFERS DOOR HET RAAM AANGEEFT, PAK IK ZE BUITEN AAN.
DAT IS GOED.

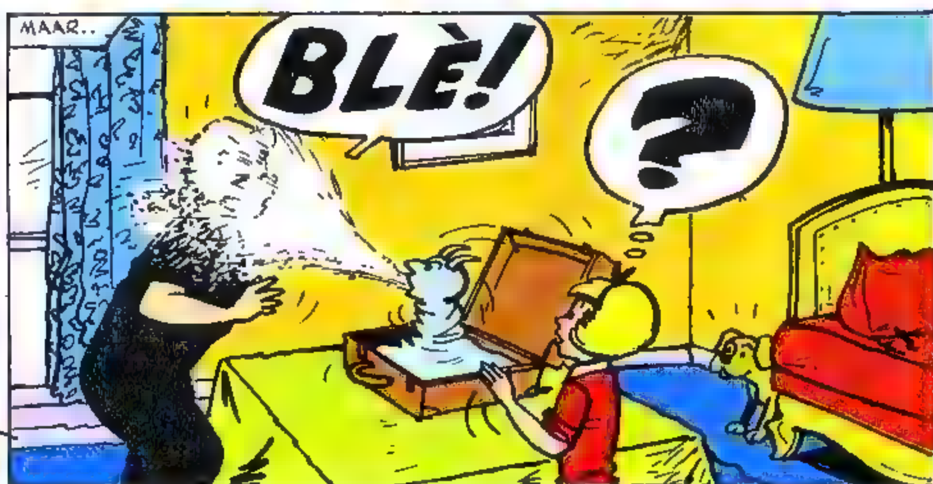

MAAR...
Ai!

DAT KOMT ERVAN ALS JE TE VEEL MEE NEEMT.

FRiii...
WAAR IS JOUW KOFFER ?
HELP DE CONDUCTEUR FLUIT AL.

DAT WAS OP HET NIPPERTJE

EVEN LATER BIJ TANTE LEONIE THUIS...
NELLIE IN DEZE KAST KUN JE AL JE KLEREN UITHANGEN.
O FIJN, TANTE.

MAAR..
BLÈ!
?

BAH, ALLE MAAL MEEL.
HAHA, JIJ BENT ME OOK EEN GRAPJURK, ZEG!
MAAR DAT IS MIJN KOFFER NIET.

KIJK, ER ZIT EEN KAARTJE IN. "MONSIEUR HECTOR, VARIÉTÉ ARTIEST" STAAT EROP. DIE KOFFER IS NATUURLIJK VAN DIE MAN, DIE NAAST ONS ZAT TE SLAPEN.

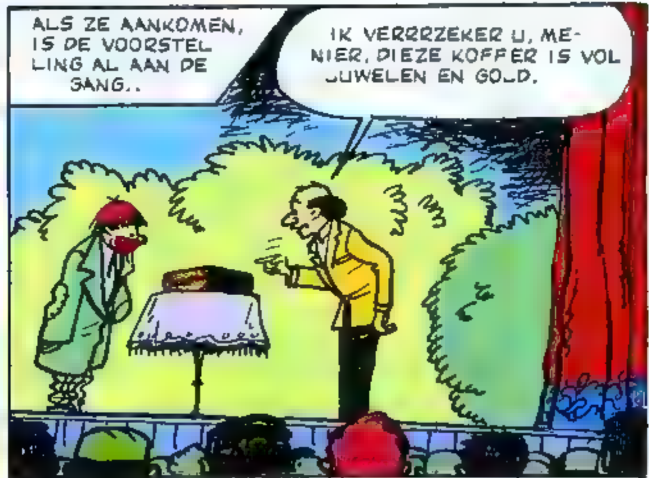

DAT IS DAN JOUW SCHULD, FREDDIE. ALS DIE HELE SANTE KRAAM VAN JOU NIET OVER HET PERRON HAD GELEGEN, HAD IK ME NIET HOEVEN HAASTEN.
2

INTUSSEN STAAT MENEER HECTOR MOOI VOOR AAP MET JOUW KOFFER
JA, DIE HEEFT NATUURLIJK MIJN KOFFER.

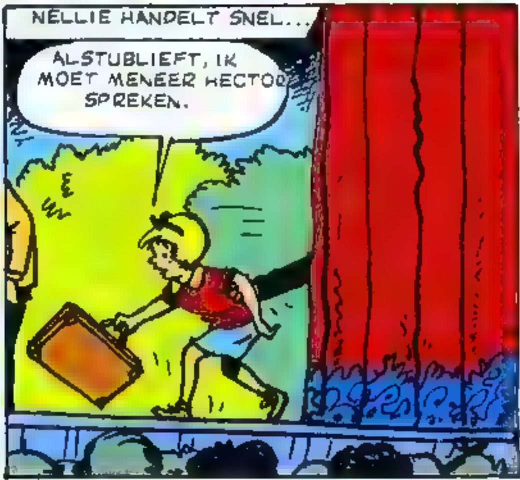
WE MOETEN DIE MAN VINDEN.
DIE IS NATUURLIJK NAAR SANTDUIN, HET EINDSTATION, MEEGEREISD

DAN KRIJGT FREDDIE EEN LUMINEUS IDEE...
KIJK EENS!
DE STRANDBODE
HEDENAVOND IN HET KURHAUS TE SANTDUIN GROOT VARIÉTÉPROGRAMMA MET: THE ROLLING WAVES, RUDI CARAMEL, SNEP EN SNIP, MONSIEUR HECTOR EN DE DANSGROEP THE YEAHS

DAT IS HEM VAST. VLUG ERHEEN!

SNEL BRENGT TANTE LEONIE HEN MET DE AUTO ERHEEN...
DUIN
STRAND

ALS ZE AANKOMEN, IS DE VOORSTELLING AL AAN DE GANG..
IK VERRRZEKER U, MENIER, DIEZE KOFFER IS VOL JUWELEN EN GOLD.

IK GA NOE WEK, EEN KLEINE WANDELIENG MAKEN. DE METHODE, DAMMEN EN HERREN, OM TE ZIEN HIJ IS EERLIJK.

MIJN KOFFER!
HIJ HEEFT NIET GEMERKT DAT HET ZIJN KOFFER NIET IS. ZIJN NUMMER WORDT EEN FLOP.

NELLIE HANDELT SNEL...
ALSTUBLIEFT, IK MOET MENEER HECTOR SPREKEN.

MAG IK MISSCHIEN WETEN, WAT DIT ALLEMAAL TE BETEKENEN HEEFT?
JA, MENEER DE DIRECTEUR. HIJ DENKT DAT DIE KOFFER ZIJN KOFFER IS, MAAR MIJN KOFFER IS ZIJN KOFFER, IK BED...

WAT ZIT HIER DAN IN?

HELP!
WAT EEN RAMP!
EINDE
PIERRE ACRON

Het geheim van de grot

8

door Ruth Park
tekeningen Jean Sidobre

KORTE INHOUD: Dunk en Brownie wonen op een vervallen boerderij in Nieuw-Zeeland, die hun vader geërfd heeft van hun oudoom Angus. Volgens oom Angus moet er op of bij de boerderij een schat te vinden zijn. De kinderen ontmoeten Tom te Taniwha, een Maori-jongen, en zijn oude grootmoeder, die de boerderij wil kopen. Ze ondekken een onderaards grottencomplex en gaan op onderzoek uit. In de grotten vinden ze aanwijzingen dat oom Angus hier vaak geweest is. Bovendien vinden ze een vlot en daarmee brengen ze een bezoek aan een druipsteengrot. Dunk heeft intussen ontdekt dat Tom te Taniwha, die door de kinderen niet vertrouwd wordt, zich een sterke zaklantaarn heeft aangeschaft. De volgende dag gaan Brownie en Dunk opnieuw de grotten in.

Dapper nam ze de afschuwelijke hindernis. Toen ze aan de kant van de ondergrondse rivier stond, lachte ze opgelucht naar Dunk. Het kleine vlot lag nog precies zoals zij het de vorige dag hadden vastgebonden. Geen vreemde voetstap was er in de modderige aarde te zien en Brownie voelde zich nu helemaal gelukkig.

„Vooruit, Dunk!"

Ze bonden hun touw vast en namen plaats op het vlot. Daar ging het! Toen ze bij de tunnel kwamen zei Brownie hoopvol: „En, Dunk, is het licht er nog?"

Voorzichtig gluurde Dunk de donkere tunnel in. Hij keek stomverbaasd.

„Nou zeg, je hebt gelijk! Maar wat is dat licht dan toch?"

„Je zult jezelf een enorme sufferd vinden, wanneer je het dadelijk met je eigen ogen ziet. Hup, Dunk, daar gaan we!"

De Mackenzies gingen plat op het dobberende vlot liggen. Dat was de enige manier om door de lage tunnel te komen.

„Jij zorgt voor de lamp en de toortsen, Dunk, en ik zal het touw vasthouden en door de tunnel sturen."

De tunnel leek op een rioolpijp. De wanden waren nat en de bovenkant was tot verbazing van Brownie bedekt met modder. Maar dan moest het water van deze ondergrondse rivier af en toe behoorlijk stijgen! En dat was kort geleden nog gebeurd, dat bleek wel uit het modderige dak van de tunnel. Door voorzichtig het touw te laten vieren en af en toe een zacht duwtje tegen een van de wanden te geven, lukte het haar het vlot in goede banen te houden. Het groenachtige licht werd helderder. Opeens veranderde het in ontelbare geheimzinnige sterretjes en meteen verdween het. Het leek het werk van een tovenaar.

„Ho, wat gebeurt hier?" fluisterde Dunk geschrokken. „Iemand heeft het licht uitgedaan!"

„Niet iemand, maar iets," fluisterde Brownie terug. „Ik zal je zeggen wat het is. Glimwormpjes. Doe het licht uit, Dunk, en wees heel stil. Ze zijn door ons opgeschrikt."

Vlug doofde Dunk de lamp. Het vlot dreef langzaam de nieuwe grot binnen. Het was een enorme, onbekende ruimte. Brownie hield het touw stevig vast en zorgde ervoor dat het vlot midden op de stroom bleef drijven. Een hele tijd was er geen ander geluid te horen dan het gekabbel van het water en het eentonig neervallen van de waterdruppels, die langs het druipsteen gleden en in het riviertje plonsden. Dunk greep Brownie bij haar arm. Ze durfden nauwelijks adem te halen, want ze wisten dat elk vreemd geluid de glimwormpjes zou afschrikken en dat ze dan ogenblikkelijk hun lichtjes weer zouden doven.

De eerste lichtjes begonnen weer te glanzen. Ze maakten figuren, die op eilanden in een oceaan leken. Er kwamen steeds meer lichtjes en de glans werd steeds sterker. Het licht varieerde van ijsblauw tot zachtgroen. Honderdduizenden kleine wezentjes, die tegen het plafond van een onbekende grot leefden, diep beneden het zonnige aardoppervlak.

Het dak van de grot leek een zwarte hemel, die bezaaid was met glinsterende sterren. Het water weerkaatste het licht. Dunk voelde zich precies een ruimtevaarder ergens in de buurt van de Melkweg.

„Ik zou hier eeuwig kunnen blijven kijken," fluisterde hij. „O, wat zal vader wel zeggen als hij dit ziet!"

Brownie had op school geleerd dat de glimworm de kleine, armzalige larve van een mugachtig insekt is, dat een vleugelwijdte heeft van één centimeter. Ze wist ook dat dit minuscule dier zijn leven doorbrengt in stilte en duisternis. Opeens werd ze tot de werkelijkheid teruggeroepen door het geluid van een menselijke stem in de grot aan de andere kant van de tunnel.

„Brownie, Dunk, waar zijn jullie?"

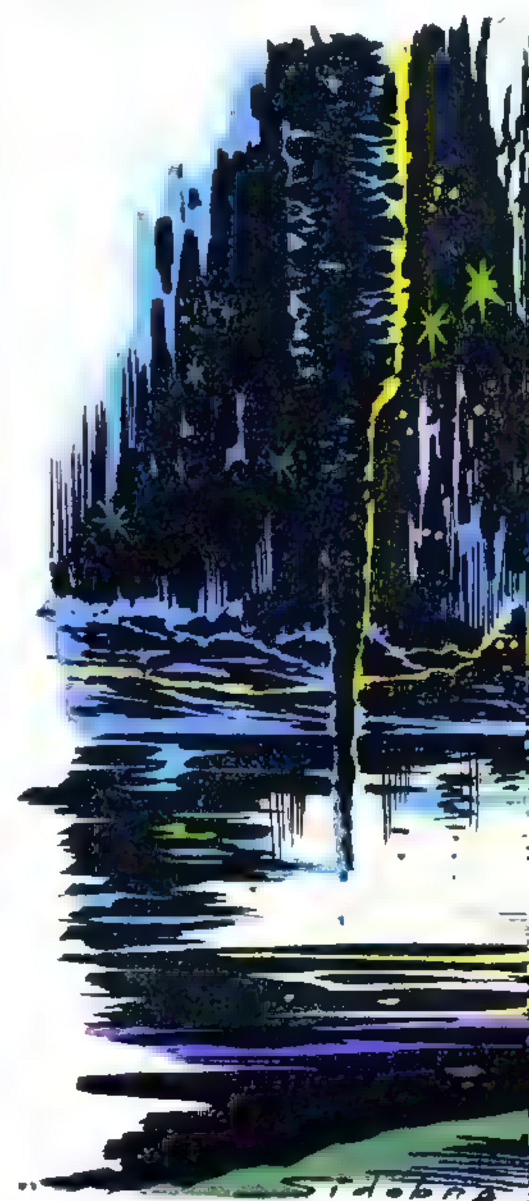
Meteen verdwenen alle lichtjes. Een dichte duisternis omringde de kinderen Mackenzie.

„Het is Tommy!"

De verdenkingen, die zij tegen de jonge Maori koesterden, hun gespannen zenuwen, de meer dan wonderlijke omgeving en de volslagen duisternis, al deze dingen tezamen waren er de oorzaak van dat Brownie en Dunk door een panische angst werden bevangen. Ze dachten niets anders dan dat de forse Tom te Taniwha achter hen aan zat. Ze hadden er geen idee van met welk doel. Maar ze beschouwden hem als een vijand en daarom was er maar één ding dat ze konden doen: zich verstoppen.

„Hij weet niet dat we hier zijn," hijgde Brownie. „En hij heeft geen boot, Dunk, dus hij kan ons toch niet

Het dak van de grot leek een zwarte hemel, die bezaaid was met glinsterende sterren.

verder volgen. Doe even het licht aan, dan kunnen we het vlot uit het water halen, voordat het afdrijft."

Het vlot was zwaar en lastig te hanteren, maar het lukte hun het aan de kant te trekken. Ze sleepten het vlot achter een groot rotsblok. Toen kropen ze er zelf naast. Opeens kreunde Brownie:

„O jakkes, het touw! Natuurlijk ziet hij het andere eind. Stel je voor dat hij het losknoopt of weghaalt! Dan komen we nooit meer terug door die nauwe tunnel. Doe nog even het licht aan, Dunk."

Brownie sloop terug naar het water, pakte het touw en bond het uiteinde vast aan een druipsteenpilaar.

„Dunk, Brownie!" De stem klonk nu hard. Het leek alsof Tom door de tunnel schreeuwde. Snel liep Brownie terug naar hun schuilplaats en Dunk deed onmiddellijk het licht uit. Het was maar goed dat hij het afgeschermd had met zijn hand, anders had Tom beslist hun licht kunnen zien. Nu klonk er een luid geplons aan de andere kant van de tunnel.

„Hij is in het water gevallen," fluisterde Dunk verschrikt. Ze zagen een zwak licht, dat zigzag over het wateroppervlak gleed.

„Luister! Zeg, hij zwemt," zei Brownie. Ze kon haast niet geloven dat iemand zoveel moed had om in het donkere water te springen en door die rotsige rioolpijp te zwemmen. Er was nauwelijks ruimte om adem te halen.

Het licht kwam naderbij. Het was een sterke elektrische lantaarn. De kinderen Mackenzie zagen hoe Tom de lantaarn boven zijn hoofd hield, terwijl hij door de tunnel kwam aanzwemmen. Met een luide zucht van opluchting kroop hij op de kant. Hij onderzocht het touw dat Brownie had vastgebonden en toen liet hij zijn licht door de hele grot dwalen. Er was niets te zien. De muren waren modderig en de glimwormpjes tegen het plafond hielden hun lichtjes gedoofd. Aan het eind was een gapende duisternis. Misschien waren daar nog meer grotten.

Brownie en Dunk hielden zich zo stil als muisjes. Nu begon Tom weer te roepen. Het klonk smekend. „Brownie, Dunk, waar zijn jullie toch, jongens? Ik ben het, Tommy!"

Het water droop aan alle kanten uit zijn kleren. Hierdoor werden alle voetsporen van de Mackenzies uitgewist. Langzaam liep Tom langs de rivier heen en weer, speurend naar een spoor van de twee jonge Australiërs. Tenslotte slaakte hij een boze kreet in zijn eigen Maoritaal. Langzaam begon hij het diepere gedeelte van de grot te verkennen. Zijn grote, bruine voeten gingen met de behoedzaamheid van kattepoten over de ruwe, oneffen grond.

De kinderen Mackenzie hoorden hem aldoor roepen. Zijn stem klonk steeds verder weg en ook het licht van zijn lantaarn werd zwakker en zwakker.

Dunk gaf zijn zuster een stootje. „Vooruit, Brownie, laten we vlug het vlot in het water duwen en ervandoor gaan, voordat Tom terugkeert. Kom nou, schiet op. Waar zit je over te piekeren?" vroeg hij ongeduldig.

„Ik weet het niet," zei Brownie aarzelend. „Ik vraag me af hoe Tom wist dat wij hier waren."

„Snap je dat dan niet? Hij kent het bestaan van de grotten natuurlijk al lang."

„Maar waarom riep hij ons dan? Ik bedoel: als hij ons bang wilde maken of ons kwaad wilde doen, dan zou hij toch heel stil achter ons aan geslopen zijn? Dan zou hij toch niet hard gaan roepen?"

„Zeur toch niet zo. Help me liever om het vlot in het water te krijgen."

„Ja maar... misschien denkt Tommy wel dat wij in de grotten verdwaald zijn en wil hij ons alleen maar helpen."

„Dat zou kunnen!" Er klonk iets van hoop in Dunks stem. „Stel je voor dat hij alleen maar goede bedoelingen heeft. Misschien hebben wij ons in hem vergist. Dat zou wel fijn zijn, Brownie. Ik vond hem werkelijk heel aardig toen wij hem voor het eerst..."

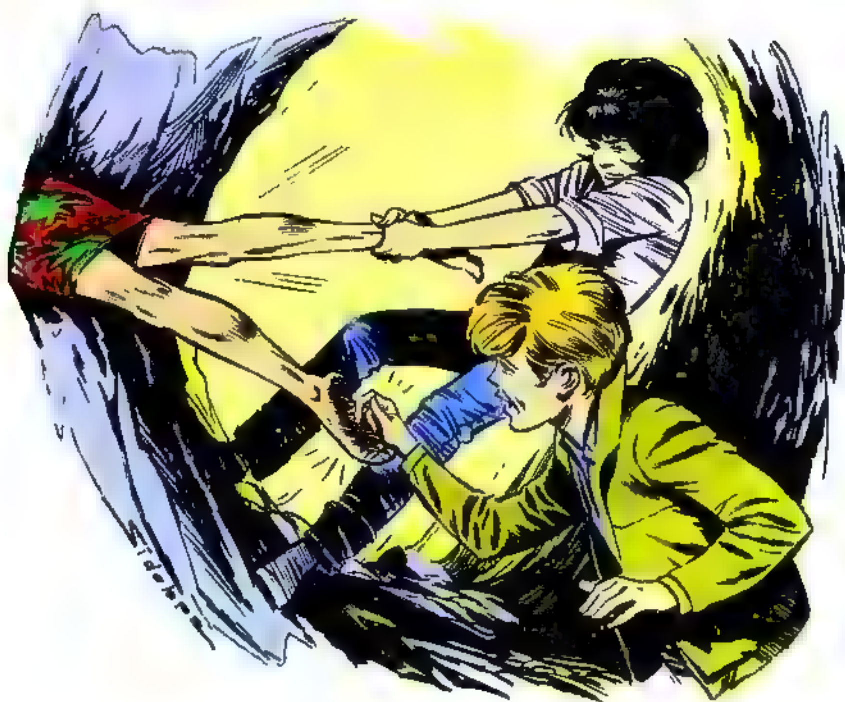
„Stil eens!"

Toms stem weerklonk uit het onbekende gedeelte van de grotten. Maar nu riep hij niet meer hun namen. Zijn stem klonk angstig, als een kreet om hulp. Meteen zag Brownie hem al op de bodem van zo'n afschuwelijke afgrond; zijn zaklantaarn kapot en een been gebroken. Zou die Tom met zijn vrolijke, vriendelijke gezicht daar hulpeloos liggen? Wat een afschuwelijk idee!

„Vooruit, Dunk, laten we gaan kijken. Laten we een paar toortsen meenemen. Vlug, iedere minuut kan belangrijk zijn."

Brownie was helemaal haar achterdocht tegen de jonge Maori vergeten. Ze dacht geen ogenblik dat dit misschien wel een val zou kunnen zijn. Er klonk zoveel angst in Toms stem, dat ze wel zeker wist dat hij in nood was. Met de toortsen hoog boven hun hoofd zochten Brownie en Dunk hun weg door het bos van druipsteenpilaren. Hier en daar zag Brownie wonderlijk gevormde kegels. Een groep die de

Hij greep Toms grote, bruine voet en begon hem flink te kietelen.

vorm had van paddestoelen, een oudemannengezicht met een haviksneus. Deze figuren konden haar later de weg terug wijzen naar de rivier. Ze hadden moeite om hun weg in het druipsteenbos te vinden. Maar zelfs hier zagen ze sporen van hun oudoom Angus. Dunk maakte Brownie opmerkzaam op een roestige spijker, die in een muur was geslagen. Iets verder had oom Angus voetsteunen uitgehouwen. Voetje voor voetje over richels schuifelend bereikten de Mackenzies tenslotte het eind van de grot. Tot hun verbazing stonden ze voor een blinde muur.

„Maar waar is Tom nou?" Dunk liet het licht langs de hele muur dwalen.

„Hier!" klonk een angstige stem. Brownie slaakte een kreet van schrik, want uit de muur staken twee bruine benen met een gescheurde broek.

„Wat voer je daar in vredesnaam uit, gekkerd?"

„Ben jij het, Dunk? Mensenkinderen, wat ben ik blij je stem te horen. Ik dacht dat jullie verdwaald waren en daarom ben ik jullie gaan zoeken."

„Daar kan ik nog inkomen," grinnikte Dunk, „maar waarom hang je daar als een kurk in een fles?"

„Ik dacht dat Brownie en jij misschien door deze spleet waren gekropen. Hij is groot genoeg voor twee kleintjes zoals jullie. Maar ik ben veel te breed en te groot. O, ik kom hier vast nooit meer uit. Dit zal het eind worden van die arme Tommy."

„Heb je genoeg frisse lucht, Tom?" vroeg Brownie angstig.

„Ja, dat wel. Ergens vandaan blaast er wind in mijn gezicht. En ik kan ook wel wat zien, want ik heb mijn zaklantaarn boven mijn hoofd. Ik zit vast in een soort S-bocht. Ik kan niet eens mijn elleboog bewegen. Ik weet echt niet hoe ik verder omhoog moet."

„Je moet niet omhoog, sufferd!" riep Brownie uit. „Het kan verderop nog wel veel nauwer worden. Je moet weer naar beneden."

„Dat kan ik niet, geloof me. Ik ben precies een pakje in de gleuf van een brievenbus. O, o, wat verschrikkelijk dat ik zo aan mijn eind moet komen. En ik ben nog wel de laatste van de Te Taniwha's."

„Schei toch uit met dat gekke geklets," riep Brownie boos. Ze begreep dat Tom in paniek was geraakt en dat zijn spieren hierdoor allemaal gespannen waren. Eerst moest hij tot rust komen en dan zou hij wel in staat zijn om zich uit de spleet te wurmen.

Op veel vriendelijker toon ging ze door: „Nu moet je je gezicht omlaagdrukken, Tommy, en je schouders ontspannen. Doe je best. Wel, probeer nu eens je elleboog een beetje te bewegen. Gaat het?"

„Ja, maar niet meer dan een centimeter. Misschien twee. Hij zit vast achter een bobbel in de wand. Ik kan hem echt niet bewegen."

„Jawel, je kunt het beslist, Tom. Draai je hoofd eens naar de andere kant. Krijgen je schouders hierdoor iets meer ruimte?"

„Ja, ja zeg!" Er klonk hoop in Toms stem.

„Dunk en ik zullen aan je enkels trekken. Maak je nu zo dun als je kunt."

Ze hoorden Tom iets in de Maoritaal mompelen. Misschien bad hij om hulp. Brownie en Dunk grepen zijn enkels beet en trokken zo hard ze konden. Het had hetzelfde effect als wanneer ze aan een boomstam hadden getrokken. De jonge Maori was zo zwaar als een volwassen man en zijn schouders schenen onwrikbaar vast te zitten. Hijgend moesten de Mackenzies hun pogingen staken.

„Het lukt niet," kreunde Tom. „O, au, au!"

„Wel verdraaid," riep Dunk in wanhoop uit. Hoe moesten ze die arme Tom ooit weer los krijgen? Opeens kreeg hij een dwaas idee. Het was meer dan dwaas, maar toch moest hij het proberen. Hij greep Toms grote, bruine voet en begon hem flink te kietelen.

Er konk een vreemde gil in de spleet en Tom spartelde met zijn benen als een kikker. Brownie greep de opgetrokken benen beet en gaf er uit alle macht een ruk aan

„Hoera!"

Helemaal onder de modder, zijn kleren aan flarden en met een onherkenbaar gezicht door het vuil, kwam Tom uit zijn val. Zijn zaklantaarn kwam achter hem aan rollen. Met open mond bleef hij naar Dunk staan kijken, die kronkelde van het lachen.

„Nou zeg, je hebt een mooie manier uitgevonden om iemand uit een benarde positie te verlossen! Ik schrok zo verschrikkelijk dat ik met mijn hoofd tegen de wand sloeg. Waarschijnlijk zit er een flinke deuk in."

„Het voornaamste is dat je eruit bent," lachte Dunk. „En dan moeten we nu eens serieus samen praten."

Tom, die zich met de seconde beter voelde worden, knikte instemmend. „Ja, dat lijkt mij ook."

HOOFDSTUK X

In het licht van de toortsen keken ze elkaar aan. „Dus jullie waren op de hoogte van het bestaan van de grotten, hè?" viel Tom met de deur in huis.

„Nee, helemaal niet. We kregen pas een vermoeden toen ik in een diep gat was gevallen," antwoordde Dunk naar waarheid.

„O ja. Ik heb je eruit zien kruipen," vertelde Tom.

„Zo, dus jij bespiedde ons! Dat vind ik niet erg netjes, Tom," riep Brownie boos uit.

„Wat had je anders verwacht? Wij dachten dat de oude heer Mackenzie wel gegevens over de grotten achtergelaten zou hebben. Daarom hield ik jullie in de gaten."

Brownie keek hem verbaasd aan. „Wil je daarmee zeggen dat jij niet wist waar je de grotten binnen kon komen?"

„Niet tot vandaag. Vandaag zag ik vleermuizen in de bomen fladderen. Ik begreep daaruit dat iemand — en wie anders dan jullie? — ze had gestoord. Ik vond de afdrukken van jullie schoenen en zo kwam ik bij de versperde toegang."

„Maar je dacht niet echt dat wij verdwaald waren, hè, Tom?" zei Brownie vriendelijk.

Tom begon een beetje verlegen te lachen. „Nou ja, eerst niet, maar later wel. Jullie waren al zo'n tijd weg. En toen dacht ik: laat ik. . ." Meteen begon hij hard te lachen. „Ik kan niet erg goed jokken. Ik ging in de eerste plaats naar binnen, omdat ik de grotten zo graag wilde zien." Even zweeg hij en toen ging hij langzaam verder. „Maar nu zijn de grotten van jullie."

WORDT VERVOLGD

DINKIE

DOOR CAROL VOGES

WAT EEN VREEMD DING! ZO'N KNOTS VAN EEN VUURWAPEN HEB IK NOG NOOIT GEZIEN. HET STAAT VAST DAT HIERMEE OP DE MOTORSLEE VAN PROFESSOR PIECKER IS GESCHOTEN!

HET IS EEN RARE GESCHIEDENIS, OPA! DIE KEREL HEEFT ZIJN GEWEER WEGGEGOOID OM ER SNELLER VANDOOR TE KUNNEN GAAN!

DINKIE HAD GELIJK. DE SCHUTTER HEEFT ANGSTIG EN VERWARD DOOR DE BESNEEUWDE BOSSEN RONDGEDWAALD'

?!

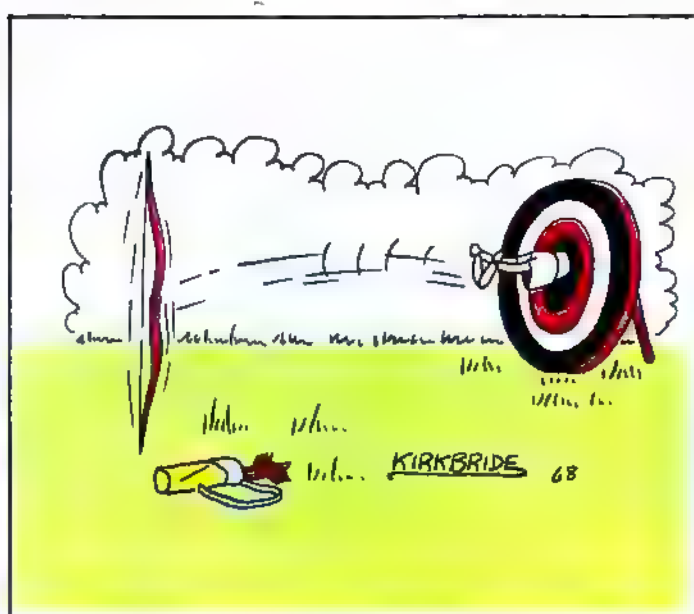

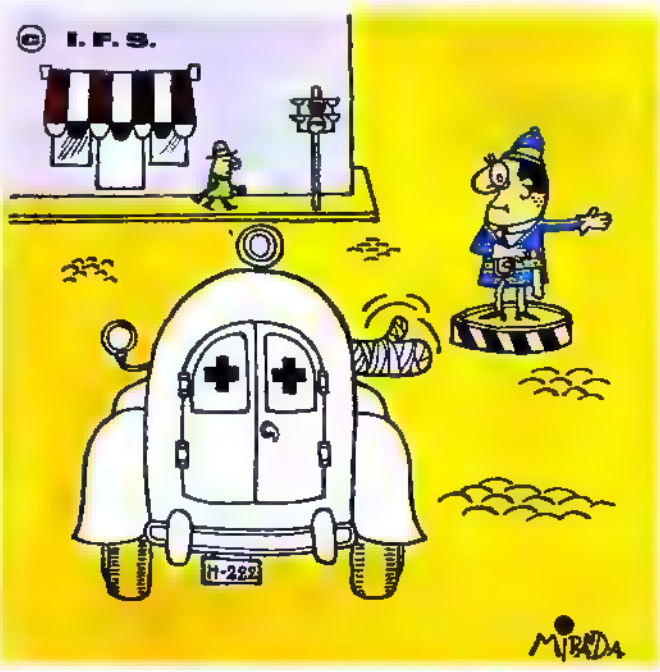

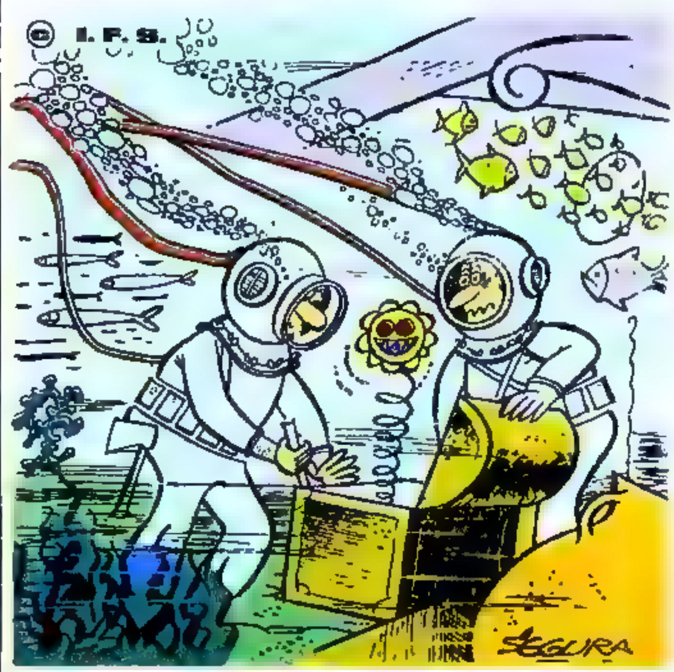

conti

KIRKBRIDE 68

EVEN LACHEN

© I. F. S.
conti

© I. F. S.
M-222
MIRANDA

© I. F. S.
SEGURA

DE MAN VAN STAAL

GEHEIMZINNIGE IJSGEESTEN MAKEN DE JUNGLE VAN ZUIDOOST-AZIË ONVEILIG. TED, KEN EN ARCHIE, DIE HEN IN HUN GIMLET ACHTERVOLGEN, PROBEREN HEN ONSCHADELIJK TE MAKEN.
ZE VLUCHTEN VOOR EEN VERVAARLIJK MONSTER, ALS DE GIMLET ONBESTUURBAAR WORDT...

DE GIMLET GEHOORZAAMT NIET MEER! ALLE MENSEN, WAAR KOMEN WE NU TERECHT?

GEVAAR! GEVAAR!

GIMLET

WANHOPIG BEDIENT TED DE ZENDER WAARMEE HIJ ARCHIE BESTUURT...
ARCHIE, TIL DE GIMLET OP EN START DE MOTOREN!
NIET DOEN! ZELFS ARCHIE KAN HIER NIETS BEGINNEN!

DE MOTOREN VAN DE GIMLET KOMEN TOT LEVEN.
VAL AAN, ARCHIE! GEBRUIK DE GIMLET ALS WAPEN!
MOTOREN VOLLE KRACHT!

ZET HEM OP! ALS JE VERLIEST, ZIJN WE ER GEWEEST!
WHRRRRRRRRR!

ER VOLGT EEN DAVERENDE EXPLOSIE
BAAAAAM!
HET IJSMONSTER IS UIT ELKAAR GESLAGEN!
ALLE MENSEN!

ARCHIE, JE BENT GEWELDIG!
ARCHI

DIE EXPLOSIE MOET IN DE OMTREK GEHOORD ZIJN. ALS WE WERKELIJK IN DE GEVARENZONE ZITTEN, MOETEN WE OPPASSEN!
ARCHI

DE VRIENDEN ZETTEN HET OP EEN LOPEN.
VERBERG DE GIMLET. LATER KUNNEN WE HEM WEL REPAREREN!
HOPE-LIJK!

ARCHIE GEHOORZAAMT.

GOED ZO. STAPEL ER NOG WAT STENEN OMHEEN EN DOE HET VLUG!

INTUSSEN GAAN DE IJSGEESTEN AL OP ONDERZOEK UIT.

ATTENTIE! SPOOR DE PLAATS VAN DE EXPLOSIE OP EN ZOEK DE INDRINGERS!

INTUSSEN RENNEN DE VRIENDEN VERDER.

WAAR GAAN WE HEEN? LATEN WE EERST DEKKING ZOEKEN. WE WETEN NIET EENS OF DE VIJAND VOOR OF ACHTER ONS IS!

DAAR HEB JE GELIJK IN, KEN.

ARCHIE BUIGT EEN BOOM OM.

KLIM NAAR DE TOP. ARCHIE LAAT JE DAN SCHIETEN EN JE KUNT UITKIJKEN.

DE IJSGEESTEN KOMEN ER AL AAN! VLUG, WE MOETEN VLUCHTEN!

BUIG DIE BOOM VLUG NAAR BENEDEN, ARCHIE!

ACHTERVOLGD DOOR DE IJSGEESTEN RENNEN DE VRIENDEN VERDER...

LOPEN! IK WEET DE WEG!

KALM AAN, KEN! AL TE VEEL HAAST KAN OOK GEVAARLIJK ZIJN!

OPEENS WORDT KEN OMSLOTEN DOOR VREEMDE BLADEREN...

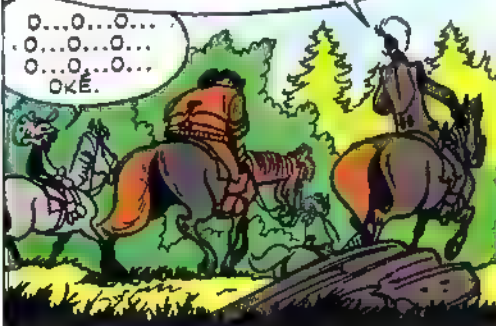
WAT IS... **HELP!**

HIJ IS HET SLACHTOFFER VAN EEN SOORT PLANT!

SCHURKEN IN

WE ZITTEN NU MIDDEN TUSSEN DE INDIANEN, VREEDZAME INDIANEN, NAAR IK HOOP. WE HEBBEN GEEN KEUS. ROODHUIDEN OF DE BAK...

HOUD JE WAPENS GEREED. WE HEBBEN WEL GEEN MUNITIE, MAAR HET MAAKT INDRUK.
O...O...O... O...O...O... O...O...O... OKÉ.

NA EEN DAG OF WAT KEREN WE TERUG NAAR DE BEWOONDE WERELD.

MAAR OOK DEZE LAATSTE ZET VAN DE VIER BANDIETEN IS NIET ONOPGEMERKT GEBLEVEN.
DE TOESTAND IS HOOGST ERNSTIG, WANT ER BESTAAT EEN VERDRAG, WAARIN STAAT, DAT GEEN ENKELE BLANKE HET GEBIED VAN DE GARATWA'S MAG BETREDEN.

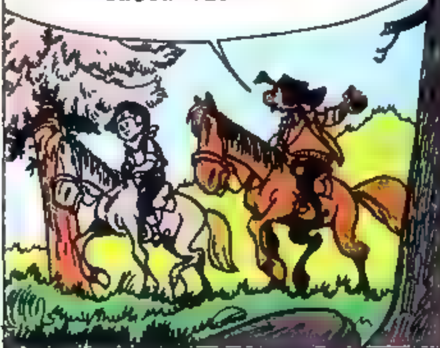

WAARSCHIJNLIJK ZULLEN DE GARATWA'S TOORLOOP EN ZIJN MAKKERS DODEN. HET VERDRAG IS GESCHONDEN. DAT BETEKENT OORLOG!

JE BEGRIJPT ZEKER WEL, HEPPY WAT ONS NU TE DOEN STAAT.
TUURLIJK. DAAR HOEVEN WE NIET OVER TE PRATEN.

KAPITEIN, MIJN VRIEND EN IK ZIJN HET EENS. WIJ GAAN NAAR DE GARATWA'S.
GLOP

EN EVEN LATER...

MAAR, JIM, JE HEBT ME HELEMAAL VERKEERD BEGREPEN. IK DACHT DAT ER NIETS ANDERS OP ZAT DAN TERUG TE GAAN NAAR DE VAZIPAPA'S!

MAAR, JIM, JE WILT ONS LEVEN TOCH NIET RISKEREN VOOR DAT GEBOEFTE?

JE VALT ME TEGEN, HEPPY. ALS JE BANG BENT, GA DAN MAAR TERUG...
BAH!

MAAR INTUSSEN EVEN VER DEROP...
OHO, VIER PAARDEN... IJZEREN HOEVEN... BLEEKGEZICHTEN NIET VER...
12

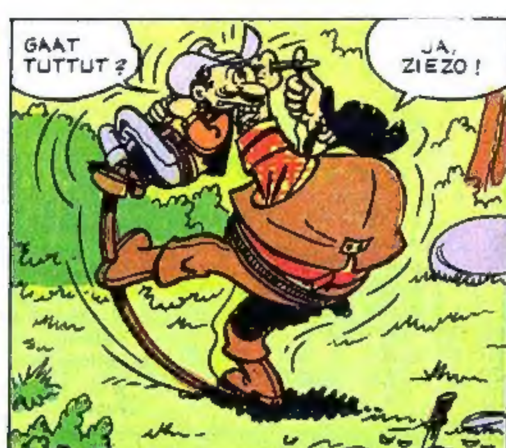
GEVAAR

Ten einde raad zijn de vier schurken, door iedereen opgejaagd en zonder munitie, het gebied der Indianen in gevlucht.

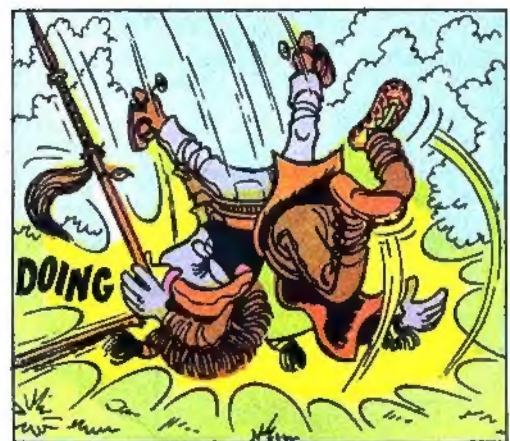

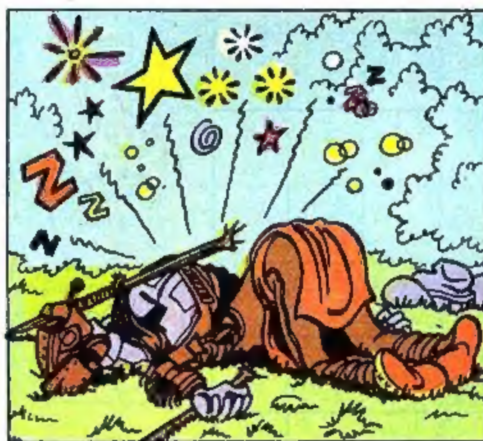

wie puzzelt er mee?

Oplossingen van de puzzels uit ons vorig nummer

Kruiswoordpuzzel

```
  ERTS   ALOM
G  ION  REM  R
IN  ROMIG  FA
PAS  BOA  DEN
STAL  T  KOLK
  MAT   NON
KIEM  C  KOEL
REN  ARE  REI
OP  ETUDE  GE
T  EGO  IDA  D
 GAAL   KEUR
```

Vlechtmatje

```
S   S   W   B
SPINNEWEB
I   E   E   Z
SNELTREIN
N   T   S   N
WEERSTAND
W   E   A   I
BEZINNING
B   N   D   G
```

Spreekwoordpuzzel

HET BESTE PAARD STRUIKELT WELEENS

De gevraagde woorden zijn: hert - braak - est - pet - de - slee - uil - we - nts

Kop-en-staartpuzzel

K — NIE — T
B — ORD — E
O — POE — L
H — ERT — S
E — TEN — T
D — EEG — A
T — WEE — R

De achterste letters vormen het woord TELSTAR.

Toevoegraadsel

K + EVER = KEVER
T + REDE = TREDE
T + ROMMEL = TROMMEL
L + EEUW = LEEUW
D + RUIF = DRUIF
I + BIS = IBIS
D + OTTER = DOTTER
K + RAT = KRAT
K + ROOS = KROOS

OPTELSOM

GLAS + NEP = GALPENS

Nu weer eens een sommetje, waarbij niet gecijferd hoeft te worden. Om het op te lossen ga je van de twee kleine woorden twee andere maken door (van elk afzonderlijk) de letters door elkaar te gooien. De nieuwe woorden vormen dan samen een groter woord, dat weer uit dezelfde letters bestaat als het derde woord in de opgave.

VISITEKAARTJE

C. Reiken

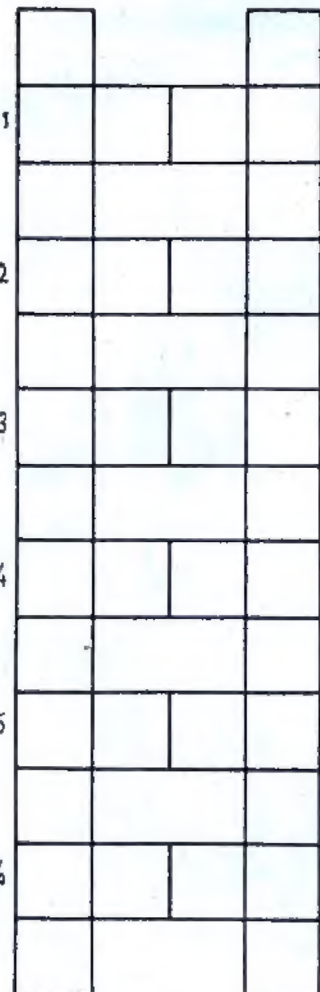
TIEL

Welk beroep heeft deze man?

LADDERRAADSEL

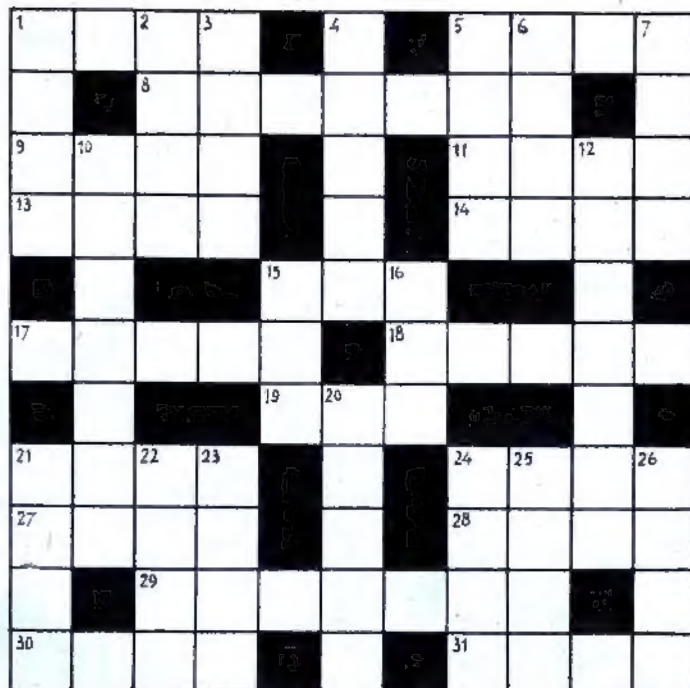
Dit is een ladderraadsel dat speciaal voor de ouderen onder jullie bestemd is. Je begint met de hieronder gevraagde woorden op de sporten in te vullen. Daarna ga je ook de open vakjes op de bomen gebruiken, want daarop moeten woorden van dertien letters komen te staan, die beide iets met bezigheden in de koudste streken op aarde te maken hebben. Het linkse is een speciaal toegerust schip, het rechtse een verkenningstocht met wetenschappelijke doeleinden.

1 In het jaar (Lat.)
2 Een groot aantal
3 Rivier uit de Griekse mythologie
4 Vaartuig van Noach
5 Naam van de hoofdpersoon uit „Alleen op de wereld"
6 Beschermend omhulsel voor een bril, schrijfgereedschap enzovoort

SPREEKWOORDRAADSEL

Je begint onderaan bij de pijl en je gaat op een bepaalde manier langs de streep van cirkel naar cirkel, tot je bovenaan bij de pijl komt. Je moet je weg zo kiezen, dat de letters in de cirkels die je tegenkomt, een spreekwoord van vier woorden en zeventien letters vormen. Je mag je in alle richtingen voortbewegen.

KRUISWOORDPUZZEL

Horizontaal:

1 Zwaar metaal
5 In de zee levend klokvormig neteldier
8 Groot Indonesisch eiland
9 Zonder uitzondering
11 Bijwoord
13 Boomvrucht
14 Vlek
15 Klap
17 Voorjaar
18 Stuk landbouwgrond
19 Voetbekleding
21 Kleine vinger
24 Niet stijf; krachteloos
27 Vreemd
28 TV-clown
29 Kleinigheid
30 Fluweelachtige stoelbekleding
31 Deel van het gezicht

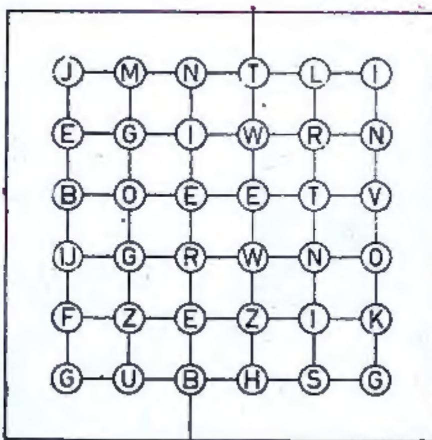
Verticaal:

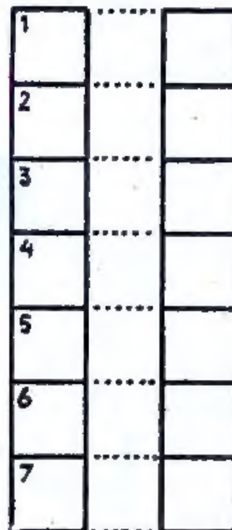
1 Weg met bomen
2 Hoofdstad van Noorwegen
3 Tweestemmige zang
4 Stopplaats
5 Sterk; flink
6 Dikke, stinkende rook
7 Boomscheut; ent
10 Plant met blauwe bloempjes
12 Lap van zeemleer
15 Snijgereedschap
16 Kostuum
20 Langwerpig rond
21 Plezier
22 Dichtbij
23 Nauwsluitend
24 Onderhuidse vetlaag van het varken
25 Lichtpaarse kleur
26 Kachelgereedschap

INVULRAADSEL

Als je in deze figuur van links naar rechts de hieronder gevraagde zeven woorden invult, krijg je op de eerste rij van boven naar beneden de naam van een plant te lezen en op de derde rij de naam van een boom.

1 Meisjesspeelgoed
2 Pulverig, los
3 Berg op Kreta
4 Vlinder waarvan de larven wol eten
5 Verenigde Staten (afk.)
6 Meisjesnaam
7 Voorzetsel

BESSIE TURF

Alle krentenbollen, wat gaat Bessie Turf tekeer in haar eigen, eerste album.
Ja, heus, *Bessie heeft haar eigen boek*. Bijna net zo dik als ze zelf is.
80 bladzijden vol dolle, dwaze avonturen.
Ze eet karton. Begint een schoonheidssalon. Betrapt dieven. Wordt spook. En natuurlijk probeert ze zich steeds weer holle-bolle-vol te eten.
Of haar dat altijd lukt?
Lees dat zelf in BESSIE TURF I.

Abonnees van dit blad betalen slechts f 1.25.
Winkelprijs f 1.55.

VERKRIJGBAAR: Bij de bezorger van dit blad. Door overschrijving van f 1.25 op gironr. 9229 t.n.v. N.V. Uitgeverij de Spaarnestad, afd. Extra-uitgaven, te Haarlem, waarbij op het girostrookje duidelijk moet worden vermeld: „Bessie Turf 1". (Buitenland 50 cent extra.) Bij uw boekhandelaar.

België: 25 Fr. Verkrijgbaar bij onze verkopers, de boek- en dagbladhandel en bij de N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Postrekening 834.05.

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 30 cent. f 3.90 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 40 cent.
Verdeler voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij. Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger